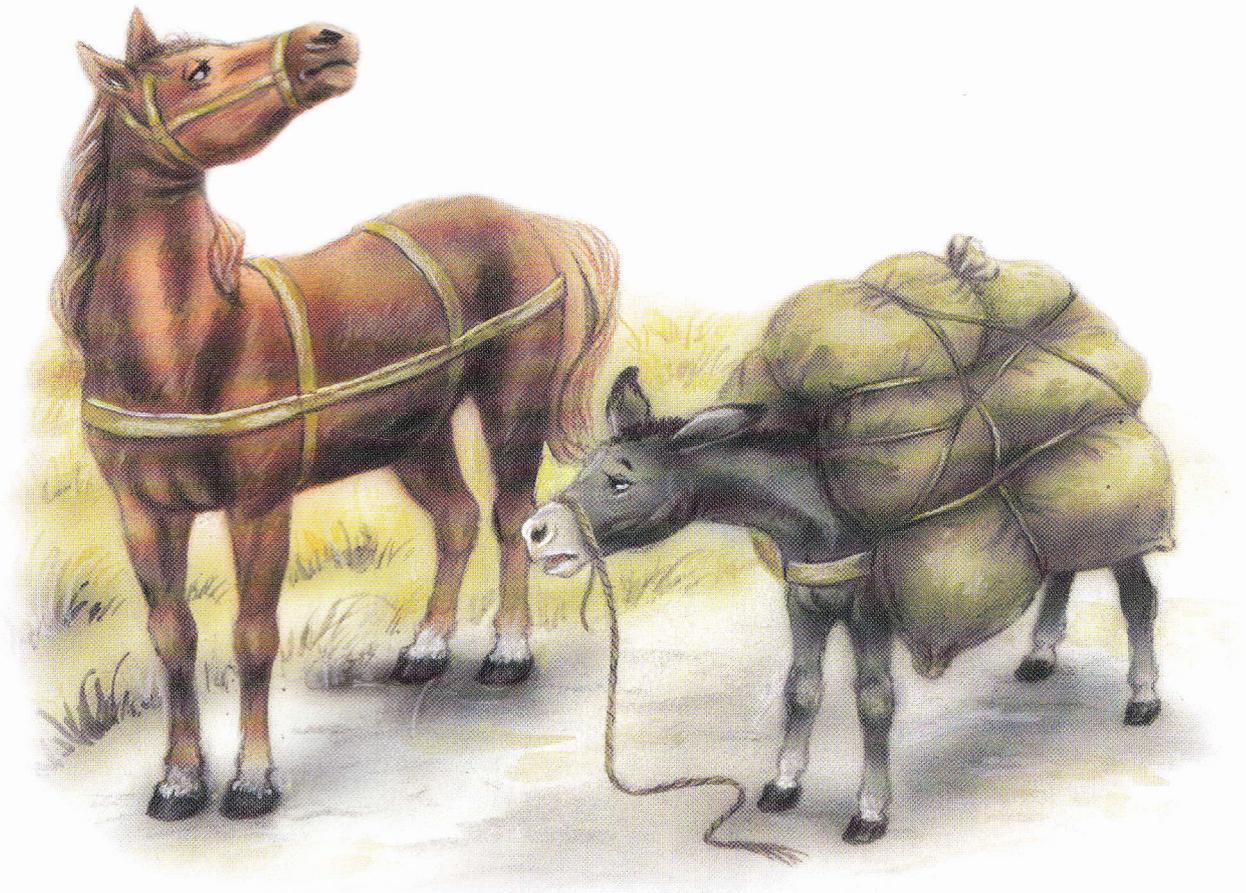

Jean de La Fontaine

FABULE

Ilustrații de: Alexandru Stănese

Cuprins

Greierile și furnica	4
Maimuțoiul și motanul	6
Corbul și vulpea	8
Dreptatea leului	10
Porumbelul și furnica	12
Șoarecele de la târg și șoarecele de la țară	14
Stejarul și trestia	16
Leul și șoricelul	18
Coarnele cerbului	20
Plugarul și copiii săi	22
Gaița împodobită cu pene de păun	24
Măgarul și cățelul	26
Nevăstuica intrată în hambar	28
Calul și măgarul	30
Iepurele și broasca țestoasă	32
Zgârcitul care și-a pierdut comoara	34
Vulpea bearcă	36
Fata mofturoasă	38
Leopardul și maimuța	40
Cele două vrăbii și pisica	42
Râul și șuvoiul	44
Leoaica și ursoaica	46
Vulpea și veverița	48
Broasca și boul	50
Lupul și câinele	52
Lupul și mielul	54
Taurii și broaștele	56
Căteaua și surata ei	58
Iepurele și broaștele	60
Cocoșul și vulpea	62
Leul și măgarul la vânătoare	64
Lupul devenit cioban	66
Vulpea și țapul	68
Lupul și barza	70
Lebăda și bucătarul	72
Oile și lupii	74
Victoria învățaturii	76
Maimuțoiul, dobitoacele și vulpea	78
Se pregătește leul de război	80
Cerbul și vița de vie	82
Urechile Iepurașului	84
Peștișorul și pescarul	86
Păsărarul, uliul și ciocârlia	88
Murgul și lupul	90
Oala de lut și oala de tuci	92
Lupul, capra și iedul	94

Greierele și furnica

Petrecuse cu chitara
Toată vara.

Însă iată că-ntr-o zi
Când vifornița porni,
Greierele se trezi
fără muscă, fără râmă,
fără umbră de fărâmă.
Ce să facă? ...

Hai să ceară

La Furnică, până-n vară,
niscai boabe de secară.

„Pe cuvânt de lighioană,
voi plăti cinstit, cucoană,
cu dobânzi, cu tot ce vrei!...”

Dar Furnica, harnică,
are un ponos al ei:
nu-i din fire darnică
și răspunse cam răstit:

„Astă-vară ce-ai păzit?...”

„Dacă nu e cu bănat,
zi și noapte am cântat
pentru mine,
pentru toți...”

- „Joacă astăzi
dacă poți!”

Corbul și vulpea

Jupânul Corb, pe-o creangă cocoțat,
ținea în clonț un boț de caș furat.
Ademenită-ndată de miros,
Cumătra-i spuse pe un ton mieros:

„Să ne trăiți mulți ani,
Măria Voastră,
că sunteți, zău,
ca din cutie scos!
Iar de-ați avea
și glasul mlădios
pe cât v-arată
penele frumos,
ați fi curat
o Pasăre Măiastră!”

Ca să-și arate vocea,
pe gânduri nu mai șade.
Deschide pliscul.
Prada cade.

Și Vulpea, înghițind-o,
îl dăscălește: - „Bade,
lingușitorii
- nu știai, se pare -
trăiesc pe seama
cui le dă crezare...”

Dar lecția aceasta,
pe care o-nvățași,
e mai de preț
ca boțul tău de caș!...”
Năuc de ciudă, Corbul
juratu-s-a cumplit
că n-o să se mai lase
vreodată păcălit.

Șoarecele de la târg și șoarecele de la țară

Hăt, pe vremuri, într-o vară,
Șoarecele târgovăț
se gândi pe cel de țară
să-l poftască la ospăț.

Rar să-ți dea un praznic ghes
cu merinde-atât de bune!
Cum e lesne de-nțeleș,
petrecură de minune.

Pe un lat covor persan
ronțăiră amândoi
chiar și resturi de fazan...
Când era ospățu-n toi,
ăuziră ușa, – poc!
Târgovățul, sprintenel,

iute o zbughi din loc,
cu câmpeanul după el.

Zgomotu-ncetează... – „Hai,
îi grăiește Târgovățul
musafirului din plai,
să ne isprăvim ospățul!”

„Mi-i de-ajuns,
răspunse el.

Mulțumesc cum se cuvine
și te-aștept și eu, la fel,
mâine, să prânzești la
mine.

N-am în borta mea săracă,
vreun belșug; dar sunt stăpân.
Și mâncarea o să-ți placă:
N-o să-mbuci cu frica-n sân!”